

Sygnatura akt V GC 339/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dzierżoniów, dnia 30 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Bogdan Jurgiewicz

Protokolant: Dorota Magdziarczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2015 r. w Dzierżoniowie na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Sp. z o.o. w K.**

przeciwko **Z. G.**

o zapłatę 15 088,29 zł

na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 8 września 2014r. sygn. akt V GNc 3598/14

nakaz zapłaty utrzymuje w mocy, w całości.

Sygnatura akt: V GC 339/15

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w K. pozwem z dnia 27 sierpnia 2014r., skierowanym do Sadu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, domagała się zasądzenia od Z. G. kwoty 15.088,29zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania. Uzasadniając roszczenie strona powodowa wskazała, że sprzedawała pozwanemu kruszywo, które każdorazowo odbierano bez uwag. W konsekwencji wystawiła 8 faktur rozliczeniowych, z których do zapłaty pozostała suma dochodzona pozwem. Wezwania do zapłaty skutkowały uznaniem roszczenia przez pozwanego, który wnioskuje o rozłożenie płatności na raty. Jednocześnie żadna cząstkowa wpłata od pozwanego nie wpłynęła i wysokość zobowiązania nie uległa zmniejszeniu. W stosunku do tak określonego roszczenia Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu w dniu 8 września 2014r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym ((...)). Pozwany zaskarżył w/w nakaz i wnosząc o oddalenie powództwa zarzucił, że nie zamawiał ani nie odbierał od strony powodowej towaru opisanego w spornych fakturach. Podał, że strona powodowa nie wykazała faktu dostarczenia mu kruszywa, a ponadto nie on sporządził dokumenty świadczące o uznaniu długu. Jednocześnie podał, że w Prokuraturze Rejonowej w Świdnicy uprzednio już złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa przez J. R., posługującego się bezprawnie pieczętką firmową pozwanego i podrabiającego jego podpis. Postanowieniem Sadu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 27 listopada 2014r. sprawę przekazano do rozpoznania tut. Sądowi.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W okresie od lipca do października 2013r. (...) sp. z o.o. w K. wystawiła na rzecz Z. G., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) następujące faktury rozliczeniowe z tytułu dokonanej sprzedaży kruszywa kamiennego:

1. nr (...) na kwotę 5.456,08zł, płatną do 09.08.2013r.,
2. nr (...) na kwotę 1.765,67zł, płatną do 13.09.2013r.,

3. nr(...) na kwotę 1.276zł, płatną do 20.09.2013r.,
4. nr (...) na kwotę 4.364,61zł, płatną do 04.10.2013r.,
5. nr (...) na kwotę 1.108,92zł, płatną do 14.10.2013r.,
6. nr (...) na kwotę 1.110,54zł, płatną do 18.10.2013r.,
7. nr (...) na kwotę 1.131,65zł, płatną do 25.10.2013r.,
8. nr (...) na kwotę 1.874,82zł, płatną do 02.11.2013r.

(Dowód:-zamówienie z dnia 16.07.2013r., k. 15 akt,

- faktura vat nr (...), k. 16-17 akt,

- faktura vat nr (...), k. 18-19 akt

- faktura vat nr (...), k. 20 akt

- faktura vat nr (...), k. 21 akt

- faktura vat nr (...), k. 22 akt

- faktura vat nr (...), k. 23 akt

- faktura vat nr (...), k. 24 akt,

- faktura vat nr (...), k. 25-26 akt)

W imieniu pozwanego kruszywo zamawiał J. R..

(Dowód: -zeznania świadka B. D., k. 99 akt,

-zeznania świadka W. M., k. 104-105 akt,

Wobec braku zapłaty w październiku i listopadzie 2013r. pozwanego wzywano do uregulowania zobowiązań.

(Dowód: - wezwanie do zapłaty z dnia 05.11.2013r., k. 27-28 akt,

-wezwanie do zapłaty z dnia 17.10.2013r., k. 29-30 akt)

W odpowiedzi pozwany zobowiązywał się do regularnego spłacania zaległości w ratach.

(Dowód: - pismo z datą 20.11.2013r., k. 31 akt,

-pismo z datą 11.02.2014r., k. 32 akt,

-zeznania świadka B. D., k. 99 akt,

-zeznania świadka W. M., k. 104-105 akt)

W grudniu 2013r. i w kwietniu 2014r. z konta bankowego pozwanego wykonano co najmniej dwa przelewy pieniężne na dobro rachunku strony powodowej.

(Dowód: - potwierdzenia przelewów, k. 71, 74 akt)

J. R. miał dostęp do bankowego konta firmowego pozwanego jak i do jego pieczętki firmowej, w związku z czym dokonywał czynności prawnych w imieniu pozwanego. Rzetelność jego postępowania budziła wątpliwości pozwanego, który złożył zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na jego szkodę przez J. R..

(Dowód: - zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z dnia 23.07.2014r., k. 41 akt,

-notatka policyjna z dnia 01.09.2014r., k. 42 akt)

Sąd zważył, co następuje:

Sporny pomiędzy stronami był fakt istnienia stosunków cywilnoprawnych opartych o umowy kupna-sprzedaży kruszywa kamiennego, zawierane w 2013 i 2014r. W tym spornym było, czy towar strona powodowa sprzedała pozwanemu czy de facto osobie trzeciej- J. R.. W konsekwencji wątpliwa była zasadność domagania się zapłaty ceny nabycia towaru. Analiza całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym zarówno dowodów osobowych jak i dowodów z dokumentów, dała podstawę do dokonania przez Sąd oceny, że ostatecznie w sprawie nie udowodniono okoliczności faktycznej, aby J. R. zupełnie bez wiedzy i zgody pozwanego zawierał w jego imieniu umowy ze stroną powodową. Przy tym obowiązek dowodowy w tym zakresie ciążył na pozwanym (art. 6 k.c.). Niewątpliwie w okresie współpracy J. R. z pozwanym miał on pewien zakres uprawnień do występowania w jego imieniu przed kontrahentami jak i bankiem prowadzącym konto firmowe pozwanego, jednak w ocenie Sądu nie udało się w sposób nie budzący wątpliwości ustalić dokładnej treści i zakresu tego ewentualnego pełnomocnictwa. Tym samym nie można było jednoznacznie ocenić, czy strona powodowa winna była dowieść czy obejmowało ono uprawnienie do zakupu kruszywa czyli do dokonania konkretnej czynności prawnej opisanej w pozwie. Niewątpliwym przy tym było, że zamówienia składał nie pozwany, a J. R., co jednoznacznie wynikało z zeznań świadków. Jednocześnie jednak z zeznań świadków także wynikało, że pozwany miał wiedzę o tych zobowiązaniach, w tym z bezpośrednich rozmów telefonicznych. Ponadto mając dostęp do historii bankowej swojego rachunku firmowego pozwany także mógł powziąć wiedzę o fakcie wykonywania przelewów na konto powodowej spółki. Tym samym Sąd nie dał wiary pozwanemu, aby transakcje handlowe opisane pozwem odbywały się w zupełności bez jego wiedzy i zgody, a pogląd taki zgodny wydawał się z logiką życiową i zasadami doświadczenia życiowego. Na podstawie przedstawionych rozważań ustalić należało, że pozwany nie zachował należytej staranności wymaganej od przedsiębiorcy w zakresie prowadzonych spraw handlowych i nie sprawdzał on poczynań J. R., któremu powierzył szerokie uprawnienia. W konsekwencji powództwo podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 535 k.c. , a nakaz zapłaty utrzymano w mocy na podstawie art. 496 k.p.c.